

naša skupnost

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE GROSUPLJE

POSLOVANJE ORGANIZACIJ ZDRUŽENEGA DELA S PODROČIJ GOSPODARSTVA V OBČINI GROSUPLJE V OBDOBJU JANUAR-JUNIJ 1983

SREDSTVA V NEPRAVEM ŽEPU

Pogoji gospodarjenja so tudi v prvem polletju leta 1983 težki. Organizacije združenega dela spremljajo že dalj časa najrazličnejše težave: stabilizacijski ukrepi, pomanjkanje reprodukcijskega materiala in surovin, likvidnostne težave, visoka inflacija in podobno. Vse te težave se odražajo v njihovih finančnih rezultatih poslovanja v obdobju januar—junij 1983.

Elementi in kazalci	januar — junij 1982	januar — junij 1983	IND 83/82
Celotni prihodek	4.233.898	5.592.951	132
Porabljena sredstva	2.954.966	3.990.191	135
Dohodek	1.278.933	1.602.762	125
Čisti dohodek	890.068	1.057.251	119
Razporejeni bruto OD	559.992	741.450	132
Sredstva za skupno porabo v OZD	67.987	72.863	107
Akumulacija	271.762	258.656	95
Povprečno število zaposlenih na podlagi delovnih ur	5.562	5.881	106
Povprečni bruto OD na delavca v din	16.780	21.013	125
Dohodek na delavca v din	229.941	272.532	119
Celotni prihodek v primerjavi s porabljenimi sredstvi v % (ekonomičnost)	143,3 %	140,2 %	98
Delež akumulacije v dohodku v %	21,2 %	16,1 %	76

Gospodarstvo občine Grosuplje je v prvem polletju leta 1983 ustvarilo za 32% višji celotni prihodek kot v lanskem prvem polletju, pri čemer so materialni stroški porasli za 35%. Ekonomičnost poslovanja se je tako znižala za 2 indeksni točki, saj je gospodarstvo na 100 din porabljenih sredstev ustvarilo 140,2 din celotnega prihodka, v enakem lanskem obdobju pa 143,3 din.

S prihodki doseženimi na tujem trgu je gospodarstvo doseglo le manjši del celotnega prihodka, saj znaša delež le-teh v celotnem prihodu 7%, kar je enako kot v obdobju januar—junij 1982. Največ so na tujem trgu sodelovale organizacije združenega dela s področja industrije. Delež njihovih prihodkov na tujem trgu v celotnem prihodu je v letošnjem obdobju 18%, v enakem lanskem pa je bil 17%. Najvišje prihodke na tujem trgu so dosegle naslednje organizacije združenega dela: TOZD Livarna Sive in modularne litine (131.500 tisoč din), TOZD Motvoz in platno (93.560 tisoč din) in Black & Decker (69.388 tisoč din).

Hitrejša rast porabljenih sredstev od rasti celotnega prihodka je vplivala na rast dohodka, ki znaša 25%.

Dohodek na področjih gospodarstva v občini Grosuplje v obdobju januar — junij 1983

Področje	Dohodek v tisoč din		Struktura dohodka v %		
	I-VI/82	I-VI/83	IND 83/82	I-VI/82	I-VI/83
Industrija	596.929	755.310	127	46,7	47,1
Kmetijstvo	37.400	58.208	156	2,9	3,6
Gradbeništvo	451.576	536.654	119	35,3	33,5
Promet in zveze	46.276	54.090	117	3,6	3,4
Trgovina	66.702	86.303	129	5,2	5,4
Gostinstvo in turizem	22.443	29.213	130	1,8	1,8
Obšt	39.005	54.644	140	3,1	3,4
Stanovanjsko — komunalna dejavnost	18.602	28.340	152	1,5	1,8
GOSPODARSTVO	1.278.933	1.602.762	125	100	100

Višjo rast dohodka od povprečne rasti je doseglo 6 področij, nižjo pa le dve, vendar je pri tem treba upoštevati strukturo dohodka po posameznih področjih. Izkaže se, da ima na takšno rast dohodka v gospodarstvu velik vpliv gradbeništvo, saj predstavlja v strukturi do-

hodka eno tretjino, rast dohodka v gradbeništvu pa je precej pod rastjo dohodka v celotnem gospodarstvu.

Na nizko rast dohodka v gradbeništvu vplivajo še nadaljnje zmanjševanje investicijskih naložb, kar ima za posledico vse večjo konkurenco pri pridobivanju del in zahteve investitorjev po nizkih in fiksnih cenah do konca gradnje, kratki roki in drugo ter visoka rast cen gradbenih materialov, medtem, ko se cene gradbenih storitev niso povečale.

Nižji dohodek kot v prvem polletju preteklega leta so dosegli v: DO Kovinastroj Grosuplje in TOZD Sinoles Ivančna gorica.

Vzroki za nedoseganje planiranega dohodka v TOZD Sinoles so v občutnem zniževanju cen, saj so primorani na velike popuste pri cenah od 15% do 25%, večji razdrobljenosti in raznolikosti naročil in drugih. Tudi v DO Kovinastroj se težji pogoji gospodarjenja močno odražajo v njihovem poslovnem rezultatu, kar se kaže v problematiki preskrbe z materialom, visoki rasti cen materiala, večjem angažiranju za pridobitev prodajnih naročil, še posebno v izvozu, ki ni zadovoljiv.

Dohodek na delavca je znašal 272.532 din oziroma 19% več kot v lanskem prvem polletju. To je manj od rasti dohodka, saj se je povprečno število zaposlenih na podlagi delovnih ur povečalo za 6%.

Za bruto osebne dohodke je gospodarstvo razporedilo 32% več sredstev kot v enakem lanskem obdobju, za skupno porabo v organizacijah združenega dela 7% več, medtem ko je za akumulacijo razporedilo 5% manj sredstev kot v prvem polletju leta 1982. Povprečni bruto osebni dohodek na delavca je tako znašal 21.013 din in je večji v primerjavi z enakim lanskim obdobjem za 25%. Močno se je znižal delež akumulacije v dohodku, ki znaša v letošnjem prvem polletju 16,1%. Prav tako se je poslabšala akumulativna sposobnost gospodarstva (razmerje med sredstvi za akumulacijo in poprečno uporabljenimi poslovnimi sredstvi), ki je v prvem polletju preteklega leta znašala 5,3%, v letošnjem letu pa le 3,3%. Akumulativna sposobnost se je najbolj zmanjšala na področju prometa in zvez, gradbeništva in v industriji.

Iz osnovnih kazalcev gospodarjenja je razvidno, da so rezultati poslovanja v primerjavi s prvim polletjem 1982 slabši, saj se znižuje tako ekonomičnost, akumulativna sposobnost, ustvarjeni dohodek na zaposlenega (realno), prav tako pa ni zadovoljiva delitev dohodka, kjer se delež sredstev za akumulacijo znižuje, med tem, ko sredstva za osebno, skupno in splošno porabo rastejo hitreje od rasti dohodka.

Komite za družbeno planiranje in gospodarstvo

● MDB JOŽE KOVAČIČ GROSUPLJE

UDARNO POLETJE

V petek, 5. avgusta 1983 se je končala MDA Brestovica 83. V obeh izmenah smo mladi iz Sevnice, Bežigrada, Grosuplja, Ljutomer, Slovenj Gradca in Slovenskih Konjic zgradili 2100 metrov vodovodnega omrežja. Žal plana — 3600 metrov vodovodnega omrežja — nismo dosegli, za kar je bilo krivo predvsem, da so bile brigade nepopolne. Torej je bil tudi na republiški MDA Brestovica 83 prisoten problem, ki več ali manj vse bolj spremlja mladinske delovne akcije po vsej naši domovini.

Mladi iz grosupeljske občine smo se odločili, da se letos udeležimo tritedenske republiške mladinske delovne akcije Brestovica 83. Žal se je od prijavljenih štirideset mladih akcije udeležilo le osemindvajset brigadirjev, tako da je bila MDB Jože Kovačič tudi letos — in to že tretjič zapored — nepopolna. Kaj je temu vzrok?

Je nezainteresiranost mladih za delovno akcijo res tako majhna? So o delovnih akcijah premalo seznanjeni? Koliko se je organizator sploh potrudil, da bi dobil potrebno število brigadirjev, oz. da bi »obdržal« mlade, ki so se prijavili na akcijo?

Mislil, da je bilo vloženo premalo truda pri pridobivanju potrebnega števila brigadirjev. Morda bi bilo v nekaterih primerih dovolj, da bi starejši brigadirji obiskali starše, ki svojih otrok (predvsem zaradi slabe seznanjenosti o življenju v brigadi oz. zaradi napačnih predstav o tem življenju) v brigado niso pustili in jim opisali brigadirsko življenje.

Morda bi se morali starejši brigadirji organizirati, obiskati mlade po šolah in delovnih organizacijah ter krajevnih skupnostih, jih seznaniti z življenjem v brigadi nasploh in jim predstaviti mladinsko delovno akcijo, katere se bo brigada tisto leto udeležila.

Lahko bi tudi izdali Bilten in ga poslali vsem mladim v občini. To je le nekaj predlogov, ki bi verjetno pripomogli k večji popularizaciji mladinskih delovnih akcij in o njih, ter še o številnih drugih bi bilo treba razmisliti. In to ne šele v juniju — tik pred odhodom na akcijo, razmišljati in tudi delati bi bilo potrebno začeti kmalu — oz. še bolje — takoj.

V zvezi z težavami, ki so jih imeli letos mladi iz Grosuplja, ki so se odločili za sodelovanje na MDA (to niso bile težave le mladih iz naše občine) bi lahko navedli težave do katerih je prišlo v podjetjih, v katerih so ti mladi zaposleni. Mnogi brigadirji so le s težavo dobili izredno plačani dopust, medtem ko je bilo nekaj mladih, ki jim podjetje tega dopusta sploh ni odobrilo. Le - ti so se morali odpovedati brigadi, imeli pa smo tudi primere, ko so za delo v brigadi mladi koristili redni dopust. Mogoče je to še en dokaz, kako prijetno je življenje v brigadi, saj so si namreč morja in lenarjenja na plaži raje izbrali »dopust« v brigadi z vsem kar brigada prinaša: 6 ur krepkega dela na trasi, delo na raznih interesnih področjih in krožkih, pa tudi zabavo, nova prijateljstva....

40 let Turjaka

18. septembra 1983 bo na Turjaku osrednja slovesnost ob 40-letnici boja za Turjak in zloma bele garde. Priprave za obeležitve te obletnice že nekaj časa tečejo v okviru pripravljalnega odbora v občini Vič-Rudnik, obeležitev pa bo imela medobčinski značaj.

Še bo vroče

»Vroče je, vroče še bo. Pa ne le zaradi sonca...« je sredi letošnjega poletja zapisal eden izmed znanih slovenskih časnikov. Res je pred nami še veliko dela, ki ga moramo postoriti do konca leta. Čaka pa nas tudi še veliko »paketov« federacije v katerih bomo morali najti svoje okvire za učinkovitejšo izvajanje stabilizacije. Pred nami je še vrsta odgovornih družbenopolitičnih nalog, ki jih moramo izpeljati.

Ljudje pač razmišljamo, kako bomo našli luknje v novih predpisih, namesto, da bi jih spoštovali. Zato sprejemamo nove in nove ukrepe, a idealnega najbrž ne bomo mogli najti, dokler ne bomo spremenili miselnosti nas vseh. Morda je to tudi eden izmed razlogov zakaj sprejemamo odločitve »zgoraj«, brez našega neposrednega samoupravljalkega vpliva. Zavedamo se, da enotni ukrepi niso najboljši. To vedo tudi njihovi pripravljanci. Pa še nihče izmed nas ni storil pametnega koraka, da bi bilo drugače.

»Nisem kriv, če smo v gospodarskih težavah!« Tako trdijo nekateri. Res, nihče ga ni vprašal za določene napačne odločitve. Prav tako pa je res, da tudi on ni vprašal nikogar, ko je najel kredit za obleko, opremo, počitniško hišo, velik avto, čeprav je vedel, da vseh dolgov ne bo mogel odplačati, da bo imel »oskubljen« plačo, da bo vzdrževanje drago. Danes pa so najglasnejši kritičerji prav tišči, ki so v času svetovnega razcveta »koristili gužvo«. Delavec, ki je ves čas živel po svojih zmognostih tudi danes marljivo dela in razmišlja o še boljšem delovnem uspehu, ne pa o tem kako bo po dolgem in počez zabavljal.

Položaj ni lahek in tudi ne bo lažji. Vroče nam bo in prav je, da nam bo, toda pod pogojem, da nam bo vroče zaradi še prizadevnejšega dela, ne pa zaradi govorenja. Najprej pometimo pred svojim pragom, šele nato lahko preidemo s pretehtano in argumentirano besedo pred drugega.

Odgovorni urednik

TOZD Motel Grosuplje

V prvem polletju 1983 smo poslovali v težavnih gospodarskih razmerah zaradi padanja kupne moči prebivalstva, omejitve porabe bencina in obveznega plačila pologa pri prehodu čez mejo, kar je vplivalo na prihodek in dispartiteto cen dobaviteljev, ki je zelo visoka. Ob periodičnem obračunu poslovanja TOZD, od 1.1. do 30.6.1983, lahko ugotovimo, da smo dosegli dober poslovni rezultat.

Kolektiv je vložil vse napore za čimboljše delovne in poslovne rezultate. Bistven korak je bil narejen pri graditvi samoupravnih odnosov in pripravljenosti delavcev, da se razrešujejo težave, ki so se porajale v TOZD. V juniju 1983 smo sprejeli tudi novi sistem nagrajevanja po delu, ki dobro stimulira in več dela. Za turistično sezono smo se dobro pripravili, tako da bodo gostje, ki prihajajo iz vsega sveta, zadovoljni s kvaliteto naših storitev. Vse prenočitvene zmogljivosti so vsak dan zasedene. Mnenje je, da bo turistična sezona v letu 1983 mnogo boljša z obiskom tujih gostov. Motel ima tudi letni bazen, ki je dobro vzdrževan. Obisk je bil v juliju zelo velik predvsem zaradi obiskovalcev z Grosuplje. V oktobru bomo nudili tudi savno z zimskim bazenom. Rezervacije bo sprejemala recepcija motela.

V kolektivu TOZD Motel Grosuplje se delavci dobro zavedamo, da so pred nami še zahtevnejše naloge, predvsem pri nudenju še kvalitetnejših uslug.

Andrej Golob

Motelov bazen je bil to vroče poletje vedno poln. (Foto: Milan Žurman)

Kmetijstvo na Slivnici

Na osnovi dogovora, ko smo obiskali Spodnjo Slivnico, bodo sredi septembra prišli tja na obisk direktor Ljubljanskih mlekar TOZD Posestva, predstavniki občinske kmetijske zemljiške skupnosti in občine. Natančen datum boste zvedeli na krajevno običajen način. Pogovarjali se bomo o gospodarjenju s kmetijskimi zemljišči v tej krajevni skupnosti in drugih težavah v kmetijstvu.

VABLJENI SO VSI KRAJANI.

Na 4. strani:

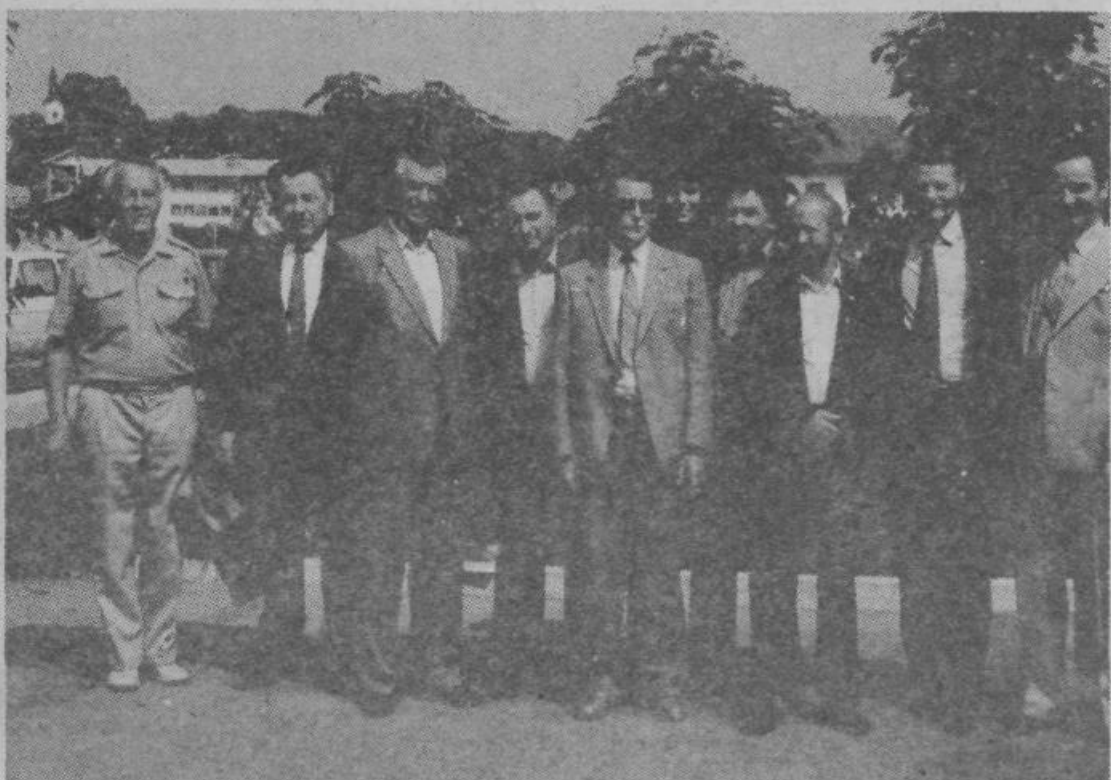
Dolžniki stanarin za družbena stanovanja

Objavljamo seznam občanov, ki so nedredni plačniki in dolgujejo stanarino za 3 mesece in več.

OB 4. JULIJU — DNEVU BORCA PODELJENA PRIZNANJA IN NAGRADE

S slavnostne seje OO ZZB NOV Grosuplje ob Dnevu borca.

Dobitniki priznanj in nagradenci.

Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV je na svoji 2. redni seji dne 14. decembra 1982 sprejel

sklep o priznanjih in predlogih o odlikovanjih.

Na isti seji smo se odločili, da od letošnjega leta dalje podeljemo namesto dosedanjih priznanj Plaketo občinskega odbora ZZB NOV Grosuplje.

Na podlagi predloga komisije za organizacijske in kadrovske zadeve in sklepa predsedstva občinskega odbora ZZB NOV se v letošnjem letu podeli 6 plaket.

Plakete prejmejo:

1. Avguštin ERJAVEC, krajevno združenje vojaških invalidov Ivančna gorica;
2. Tone PUŠ, krajevno združenje ZB NOV Šentvid pri Stični
3. Franc SEVER — Franta, Ljubljana;
4. Franc ZAVODNIK, krajevno združenje ZB NOV Grosuplje;
5. Edo ZGONC, član sveta za ohranjanje in razvijanje revolucionarnih tradicij pri OK SZDL Grosuplje;
6. Skupščina krajevnih skupnosti Šmarje-Sap.

(Nadaljevanje s 1. strani)

1. Avguštin ERJAVEC

Tovariš Erjavec Avguštin je bil aktivni borec NOV od leta 1943. Bil je borec v 12. brigadi, od leta 1944 pa kot minerec v Dolenjskem odredu.

Po osvoboditvi se je aktivno vključil v delo družbeno-političnih organizacij in samoupravnih organov v naši družbi. Je dolgoletni član občinskega odbora in predsedstva ZB, zlasti pa je veliko svojega dela, znanja in truda vložil v delovanje invalidske organizacije.

2. Tone PUŠ — Tonček

Tovariš Tone Puš je rojen leta 1925 v Radohovi vasi, sin kovača.

V NOB se je vključil že leta 1941 kot mladinski aktivist v Šentvidu pri Stični. Spomladi leta 1942 je stopil v NOV v 1.

slovensko brigado — II. grupo odredov, pozneje pa je bil v 5 SNOUB Ivana Cankarja. Bil je borec, mitraljezec, komandir čete in komandant bataljona, leta 1944 pa je bil težko ranjen, zato je odšel iz operativne edinice.

Leta 1945 je bil demobiliziran in se je vrnil domov, kjer se je aktivno vključil v delo družbenopolitičnih organizacij na terenu. Zlasti je aktivno deloval v organizaciji ZB NOV saj je bil na čelu krajevnega združenja ZB NOV Šentvid pri Stični že dolga leta. Aktivno je deloval tudi na področju razvijanja in prenašanja revolucionarnih tradicij na mlado generacijo.

3. Franc SEVER — Franta

Tovariš Sever Franc-Franta je

nosilec Partizanske spomenice 1941. Takoj po okupaciji Jugoslavije se je vključil v NOG, kot mladinski aktivist. 5. decembra 1941 je odšel v Grosupeljsko četo, nato v II. grupo odredov, kot mitraljezec in kurir.

V NOV je vršil pomembne dolžnosti od komandirja čete do komisarja brigade in komandanta operativnega štaba brigade. Po vojni je bil v JLA kot pilot do leta 1963, nato direktor letališča Brnik in Inex-Adria. V tem času je bil v stalnem stiku z občino in po svojih močeh prispeval k njenemu razvoju.

4. Franc ZAVODNIK — Jon

Tovariš Zavodnik Franc je pričel z aktivnim sodelovanjem za NOB že leta 1941.

Leta 1942 je stopil v NOV in sicer v Zapadnodolenjski odred, nato pa je bil še v Tomšičevi in Levstikovi brigadi ter Glavnem štabu partizanske vojske Slovenije.

Po osvoboditvi oziroma prihodu iz JLA leta 1955 se je aktivno vključil v delo družbenopolitičnih organizacij na terenu, zlasti pa v organizacijo združenj borcev NOV, saj je predsednik krajevnega združenja že od leta 1958. Svoj prispevek pa je dal tudi pri obujanju in razvijanju revolucionarnih tradicij NOB.

5. Edo ZGONC

Tovariš Zgonc Edo je ravnatelj osnovne šole prve slovenske partizanske udarne brigade Tone Tomšič Dobropolje. Je predsednik odbora za tradicije NOB Dobropolje, in je gonilna sila tega odbora. V teden tradicij so aktivno vključene vse družbenopolitične organizacije in društva, zlasti pa so aktivne mladinska in pionirska organizacija, ter šola kot celota. Veliko skrbi posveča tudi spomeniški varstvu in prenašanju revolucionarnih tradicij na mlajše generacije.

6. SKUPŠČINA KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠMARJE-SAP

Skupščini KS Šmarje-Sap se podeli plaketo občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Grosuplje v znak priznanja na področju spomeniškega varstva.

Krajevna skupnost je v letu 1982 obnovila spomenik v lastni režiji, s prostovolnim delom in kritjem stroškov s strani KS v vrednosti cca 130 tisoč dinarjev.

Krajevna skupnost je v letu 1982 imela svoj prvi krajevni praznik in s tem prispevala svoj delež pri ohranjanju in razvijanju revolucionarnih tradicij naše narodnoosvobodilne borbe.

V letošnjem letu praznuje svoje jubileje — obletnice rojstva 8. članov občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV in 4 nosilci Partizanske spomenice 1941, ki žive izven naše občine, vendar so še vedno navezani na našo občino, kar dokazujejo s svojim delom v prizadevanjih za napredek naše občine. Za njihov prispevek v revoluciji, povojni izgradnji in graditvi nove socialistične, samoupravne in nevrš-

čene Jugoslavije, jim ob njihovem jubileju, Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV in iskreno čestita in poklanja skromen spomin, knjigo, iz naše narodnoosvobodilne borbe — knjigo BORBA—KAKOR ŽIVLJENJE JE DOLGA POT.

Ta priznanja prejmejo ob jubileju:

1. Mirko AHAČIČ, borec, aktiven družbenopolitični delavec, zlasti v organizaciji Združenja borcev NOV in rezervnih vojaških starešin.

2. Anton DRAGAR, borec NOV, tajnik krajevnega združenja ZB NOV Krka. Aktiven družbenopolitični delavec v organizaciji ZB NOV, rezervnih vojaških starešin in drugih DPO.

3. Binca LESJAK — partizanska učiteljica med NOB. Tudi po osvoboditvi je svoje sile posvetila vzgoji mlade generacije v duhu narodnoosvobodilne borbe in revolucije.

4. Julij MARN, borec, sekretar občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV, aktiven družbenopolitični delavec, tako v okviru krajevnih skupnosti kot tudi na nivoju občine.

5. Slavko MEDVED nosilec Partizanske spomenice 1941, borec, dolgoletni predsednik občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Ivančna gorica in Grosuplje, neutrudni borec zlasti na področju razvijanja in prenašanja revolucionarnih tradicij na mlado generacijo.

6. Franc MEHLE, borec in aktivist. Nosilec Partizanske spomenice 1941. Po vojni je opravljal pomembne naloge. Sedaj živi in dela v Ljubljani.

7. Stane PEČNIK, borec, član predsedstva občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Grosuplje, aktiven družbenopolitični delavec, posebna aktivnost pa ga odlikuje zlasti na področju SLO DS.

8. Dušan PERME, borec, nosilec Partizanske spomenice 1941 — naš občan. Sedaj aktivno deluje v Ljubljani.

9. Franc SEVER — Franta (obrazložitev podana pri podelitvi plaket)

10. Alojz SKUBIC, borec, aktiven družbenopolitični delavec, zlasti v organizaciji ZB NOV in vojaških invalidov.

11. Adolf ŠMUC, borec, bil je dolgoletni predsednik krajevnega združenja ZB NOV Šmarje-Sap, sedaj član občinskega odbora ZZB NOV Grosuplje in drugih družbenopolitičnih organizacij na terenu.

12. Pepca UDOVIČ, nosilka Partizanske spomenice 1941.

Med narodnoosvobodilno vojno je bila vsestranska aktivistka in organizatorka osvobodilne fronte in KPS na območju Grosupeljsko-Stiškega okrožja OF.

Po vojni je bila zaposlena na okrožnem sodišču v Ljubljani kot sodnik. Vseskozi pa je vzdrževala tesne stike s svojim domačim krajem in občino.

UDARNO POLETJE

DELOVNI DAN NA MDA BRESTOVICA 83

Lahko bi rekli, da je bilo vstajanje ob 4,30 uri tisto, na kar smo se najtežje privadili (če nam je to sploh uspelo). Vsako jutro so nas torej prebudili, ko se je šele začelo daniti in to ne preveč nežno. Najprej smo po zvočniku zaslišali budilko, nato pa »razbijaški komad« Doorsov »Roadhouse Blues«. Mislim, da je bila to najbolj osovražena pesem pri vseh brigadirjih, vendar pa sedaj, nekaj tednov po koncu naše izmene, že prav radi poslušamo in ob njej obujamo spomine.

Sledilo je ena, dva, dva, dva ... in naše leno pretegotvanje na igrišču, čemur so tovariši iz štaba rekli jutranje zelovadba.

Zajtrk je minil nadvse mirno kot tudi vožnja do delovišča v Brestovici (stanovali smo namreč v 15 km oddaljeni Kostanjevici).

Na delovišču si je vsak izbral svoje orodje (možnosti res ni bilo veliko, le dve: kramp ali lopata) in začeli smo z delom, ki je trajalo do 12.30 ure. Marsikaj sliši pripombe, češ, saj brigadirji sploh nič ne delajo. Pa vendar to ne drži. Včasih moraš delati, ker te nadzorujejo in »terajo« brigadni traserji ter glavni traser. Lahko pa ugotovimo, da je bilo tega priganjanja na akciji Brestovica 83 malo. Delali smo zaradi drugih brigadirjev, saj nismo mogli, da bi oni delali, mi pa poleg njih počivali. Delali smo zaradi domačinov, ki so nas izredno lepo sprejeli in nam vedno pomagali, mi pa smo jim to želeli vrniti tako, da bi jim čim prej izgradili težko pričakovani vodovod. In predvsem — delali smo zaradi sebe. Verjetno si nekdo, ki še ni bil na akciji težko predstavlja, koliko pomeni brigadirju, ko gleda, kako postaja jarek vedno globlji. Ko se vanj že lahko položi cevi, ko po ceveh priteče voda... Nam je vse to veliko pomenilo.

Popoldneve v brigadi smo preživljali po raznih krožkih in tečajih. Med 20 tečaji, med katerimi smo lahko izbirali, smo izbrali osem tečajev. Poleg tega smo prirejali športna tekmovanja, sestavljali kulturne programe, pisali bilten, predvajali brigadirski radio...

In večeri?

Večeri, so bili tisti, ki so prinašali sprostitve, razvedrilo. Preživljali smo jih vsi skupaj, imeli smo kinopredstave, disco večere, kulturno-zabavne večere, ki smo jih pripravljali sami... Verjetno bi od teh večernih programov, ki smo jih pripravili sami, morali omeniti predvsem dva: brigadirski krst in brigadirska poroka.

S krstom smo vsi, ki smo bili prvič v brigadi, dobili »štempelj« pravega brigadirja. Iti smo morali čez mnoga mučenja od brigadirskih spovedi, polivanja z vodo do udarcev z zlomljenim ročajem krampa. Toda za naslov brigadirja se je splačalo potrpeti.

Brigadirska poroka

Seveda — tudi v brigadi so se porajale številne ljubezni in te ljubezni je bilo treba nekako potrditi. Tako sta si mladoporočenca izmenjala prstane (narejene iz osata) in si obljubila »večno« zvestobo (do konca akcije).

Ob 22.30 pa smo se odpravili spat. Mogoče se nam je to včasih zdelo prezgodaj, toda naslednjega dne nas je zopet čakalo delo, ki smo ga lahko uspešno opravili, le če smo bili spočiti in naspani.

Kritično o Brestovici 83!

Kljub nepopolnosti brigad lahko zapišemo, da je MDA Brestovica 83 uspela.

Žal je prišlo med akcijo do precejšnjih nesporazumov z investitorjem — Kraškim vodovodom — ki svojega dela ni opravljal kot bi bilo potrebno. Mislim, da njihovega poznega prihajanja na delovišče (ko

smo brigadirji že najmanj tri ure krepko delali), predčasnih odhodov z delovišča in sploh neresnega jemanja svojega in s tem seveda tudi našega dela ne moremo in ne smemo opravičiti, s tem da so pač majhno podjetje, da je sedaj čas dopustov... kar so nam navedli kot razlog. Tu se moramo predvsem vprašati, za koliko bi se povečala številka 2100 m, če bi tov. iz Kraškega vodovoda vzeli akcijo nekoliko bolj resno.

Mnenje starih brigadirjev pa je, da je bila akcija Brestovica 83 doslej najboljše akcija, na kateri so sodelovali. Sodelovanje brigadirjev s štabom je bilo zadovoljivo (čeprav ne moremo reči da ravno idealno). Najbolj nas je pri štabovcih motila njihova nedoslednost, hitro spreminjanje odločitev in kriterijev.

Tudi s tečaji in krožki smo bili zadovoljni, saj smo lahko izbirali med številnimi tečaji, tisti pa, katere smo izbrali, so bili dovolj kvalitetni in zanimivi. Na akciji smo lahko opazili izredno povezanost vseh treh brigad (grosupeljski brigadirji smo bili na akciji skupaj z brigado iz Sevnice in brigado iz Bežigrada), saj smo tako na trasi kot v naselju delali kot ena brigada in dobivali tako tudi enotno oceno.

Tisto pa kar nam bo ostalo z akcije Brestovica 83 v najlepšem spominu je nedvomno naše dobro sodelovanje z domačimi. Ti so nas že ob prihodu lepo sprejeli, njihova gostoljubnost pa nas je spremljala skozi vse delo na trasi, saj so nam nosili čaj, kavo in druge okrepčilne pijače. Prav tako so nekateri domačini vzeli v roke kramp in lopate ter delali z nami; imeli pa smo tudi skupni udarni dan.

V petek, 5. avgusta smo torej zadnjič na akciji Brestovica 83 spustili zastavo, ki smo jo od 26. junija dvigali vsako jutro ob 4.30 in spuščali zvečer ob 19.30. Zadnjič je zadonela brigadirska pesem, zvok krampov in lopat se izgubil v daljavi, roke so se še poslednjič sklenile, si še pomahale v pozdrav in Brestovica je počasi izginjala za griči. Izginjala nam je pred očmi, ni pa izginjala iz naših src — vse kar smo zgradili od vodovoda pa do prijateljstva in ljubezni je in bo ostalo del nas.

MARJETA ROGLIČ

